

klære, at de ikke vilde gøre mere for Militærvæsenet end, hvad der er uomgængelig nødvendigt, og hvad der følger af de gældende Love, og hvad der maa antages nødvendigt for at holde den lovlige Militærstyrke paa Venene og forsyne den med det strengt nødvendige, saa forekommer det mig, at det passer grumme daarlig med, at de nu vilde hjælpe Ministeren til en Bevilling paa 160,000 Kr. til at forsyne Burmeister & Wain med en Dof. Den ærede Minister er bleven mig Svar skyldig paa, hvad jeg sagde, at hvis vi ikke havde faaet det private Aktieselskabs Dokbøgning, saa var der ikke blevet gjort noget. Det er altsaa ikke uomgængelig nødvendigt at faa dette gjort, og ingen Lov befaler, at vi skulle gøre det, og derfor siger jeg: Det bedste Vaaben for os danske, er at lade være at slaas; thi det befender jeg fuldt ud, at vi ere ude af Stand til at slaas. Jeg er vis paa, at paa samme Maade, som det git os i 1864 med Dannevirkestillingen, saaledes vil det gaa os med Kjøbenhavns Befæstning og alle de andre militære Anstalter, og de skulle vel ogsaa prøves en Gang. Derfor siger jeg, at hvor jeg kan gøre min Stemme gældende, vil jeg gøre, hvad jeg kan, for at vi ikke skulle lave det saaledes, at vore Naboer skulle faa i Sindet for deres egen Skyld og deres egne Planers Skyld at slaas en Afti os; vi skulle ikke selv udæste dem til at give os Brygl (Afbrydelse). Ja, de Herrer, som have faaet en anden Mening, maa jo slutte sig sammen med dem, som have samme Mening, og saa maa de jo se at blive enige; det er der jo ingen Ting at sige til; det kan jo være meget hæderligt; men det gode gamle Venstresandpunkt er det ikke; men de Herrer have jo Lov til i den senere Tid at have faaet en anden Mening. Gud bevar os! Den ærede Ordfører sluttede sine Udtalelser med at sige, at vi skulde gøre det for Krigens Skyld. Deri er jeg fuldstændig uenig med ham; og den Udtalelse, han sluttede med, paastaar jeg, er i daarlig Overensstemmelse med hans Program, og den er i daarlig Overensstemmelse med den Bjørnbakke antimilitaristiske Retning, for hvilken han særlig er Pennesfører. Hvis han vilde rejse over, og holde denne Tale for Jølt i Aarhusseguen, saa vilde de undre sig over, at det er den nu Bjørnbakke. Derfor siger jeg, at jeg er glad ved at indtage det Standpunkt, jeg indtager, over for denne rent militære Bevilling. Den er nemlig ikke andet; disse 160,000 Kr. ere ikke andet end en ekstraordinær militær Bevilling til Marineministeriet, saa kunne de Herrer vende og dreje det, som de ville. Det er

ikke andet, og det har jeg virkelig ingen Lyst til at være med til. At de Herrer have Lyst dertil, have de vist os, og at de have Magt til at gøre det, tvivler jeg ikke om; men efter min Mening er det i højeste Grad urigtigt; og derfor vil jeg for mit Vedkommende slutte med at anbefale saa mange, som ere enige med mig i den Betragtning, jeg har fremført, at stemme mod denne Bevilling; saa have vi i alt Fald vor Aag fri.

**Lauridsen:** Jeg skal indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger angaaende Vædringsforslaget under Nr. 266. Jeg skal ikke dvæle særlig ved de af det ærede Medlem fra Ribe fremsatte Betragtninger om denne Bevillings specielle Karakter; men jeg skal dog tillade mig at fremhæve, at min Grund til, at stemme mod dette Vædringsforslag er den Betragtning, som det ærede Medlem fra Ribe fremkom med, nemlig om Statens Værdighed, og det forekommer mig at være en ret fuldstændig Betragtning, særlig naar denne Betragtning sammenlignes og stilles i Forbindelse med det, som er trykt i Bilagene under Nr. 145, og hvorved det højtærede Finansudvalg mener at kunne motivere denne Begæring og denne Bevilling. Denne Skrivelse begynder med at anerkende, at de, for hvem denne Bevilling har Interesse og Betydning, væsentlig er Burmeister og Wains Aktieselskab og dernæst Kjøbenhavns Frihavn; og det staar jo ligefrem udtalt deri, at Ministeriet erkender, at Udvidelsen af den Dof, om hvilken der her er Tale, vil være af Betydning, særlig for de ovennævnte Institutioner. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at det egentlig i særdeles Forstand skulde være en Statslag netop paa Marineministeriets Budget at støtte Aktieselskabet Burmeister & Wain og Aktieselskabet Kjøbenhavns Frihavn. Jeg skal saa meget mere tilføje dette, som der i den samme Skrivelse findes noget derom: men da vi jo nu ere paa et saa fremrykket Tidspunkt, og jeg desuden ved, at mine Ord ikke ville have Indflydelse paa noget Medlems Afstemning her i denne Sal, kan jeg naturligvis fatte mig i den yderste Korthed. Der staar i den nævnte Skrivelse: „man har fremdeles fra alle Sider maattet anse det for forsvaret og rigtigt at tilskyde det af Burmeister og Wains Maskin- og Skibsbyggert forlangte Beløb, 360,000 Kr., for at formaa det nævnte Aktieselskab til at give Doffen den omhandlede Udvidelse, idet man dog har betinget sig den Garanti for Benyttelsen af Doffen mod passende Bederlag, som det